

РЕШЕНИЕ

№ 538

София, 01/15/2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на втори декември две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МИЛКА ПАНЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ:НАТАЛИЯ МАРЧЕВА

АТАНАСКА ДИШЕВА

при секретар
на прокурора

Пенка Котанидис
Валентина Драганова

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията АТАНАСКА ДИШЕВА
по адм. дело № 10648/2013. ☐

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 187, вр. чл. 193, ал. 6 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/.

Образувано е по жалба на Пламен Димитров Петков от гр. София против решението на Висшия съдебен съвет /ВСС/ по т. 3.3 на протокол № 32 от 26.07.2013 г. на ВСС, с което на основание чл. 160 ЗСВ Румен Петров Петров – съдия в Окръжен съд гр. Пловдив, с ранг „съдия във ВКС/ВАС“ е повишен в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС/ВАС“, като и против решението по т. 3.4 на протокол № 32 от 26.07.2013 г., с което ВСС, на основание чл. 193, ал. 3 ЗСВ е прекратил гласуването, поради попълване на местата за длъжността „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия. В жалбата, в съдебно заседание и в представените писмени бележки от пълномощника на жалбоподателя адв. Петър Тренев се излагат съображения, че оспорените решения на ВСС са незаконосъобразни, тъй като при проведеното гласуване по поредността на класирането не е отчетено обстоятелството, че разликата в оценките на класирания на трето място кандидат Румен Петров и на жалбоподателя, който е класиран на четвърто място, е в размер на една стотна /съответно 5,83 и 5,82/. Това според жалбоподателя е налагало допълнително обсъждане и излагане на нарочни мотиви от страна на ВСС, изразени чрез изказвания на неговите

членове, съобразно изискванията на чл. 34, ал. 3 ЗСВ, относно притежаваните от кандидатите професионални качества. Твърди, че административният орган не се е съобразил с изискванията, заложиени в чл. 40 и сл. от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи /Правилата/. Жалбоподателят твърди също, че изводите за качествата на кандидатите, обусловили класирането им на трето и четвърто място, са формирани при влиянието на субективни фактори, които не кореспондират с изискванията на закона за провеждане на конкурс и класирането на кандидатите в него.

По подробни съображения в посочения смисъл жалбоподателят моли оспорените от него решения да бъдат отменени, а преписката да бъде върната на ВСС с указания за ново решаване на конкурса по отношение на класирането на кандидатите по трета и четвърта позиция.

Ответникът по жалбата – Висшият съдебен съвет, оспорва жалбата. В представените писмени бележки от пълномощника юрисконсулт Мартин Величков се излагат съображения за законосъобразност на оспорените решения на ВСС.

Заинтересованата страна Румен Петров Петров от гр. Пловдив оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Подробни съображения за правилност на оспорените решения на ВСС се излагат в съдебно заседание и в представените писмени бележки от пълномощника адв. Бистра Ганева. Претендира присъждане на направените разноски.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд, шесто отделение, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото, приема следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 187, ал. 1 ЗСВ от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна по делото е безспорно, че съгласно чл. 189, ал. 1 ЗСВ в „Държавен вестник“ е публикувано обявление от ВСС, с което са обявени свободни длъжности за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи в органите на съдебната власт, от които 3 длъжности "съдия" във Върховен касационен съд – наказателна колегия. Жалбоподателят Пламен Димитров Петков и заинтересованото лице Румен Петров Петров са подали документи за участие в конкурса за длъжността „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия и съответно са допуснати до участие. От конкурсната комисия, определена поименно с решение на ВСС, е проведено събеседване с кандидатите на 9 юли 2013г.,

за което е съставен пълен стенографски протокол, приложен по преписката. От конкурсната комисия е съставен протокол за резултатите от събеседването, в който са определени общите оценки на кандидатите, като оценката на жалбоподателя Пламен Петков е 5.82, формирана от индивидуални оценки - 5.44, 5.63, 5.88, 5.25 и 6.00, а на заинтересованото лице Румен Петров е 5.83, формирана от индивидуални оценки - 5.75, 5.75, 5.75, 5.63 и 5.38. Тези оценки съответстват на индивидуалните оценки на всеки от двамата кандидати, посочени в индивидуалните работни протоколи на членовете на конкурсната комисия, също представени като част от административната преписка. Въз основа на общите оценки е съставен протокол за класиране на кандидатите в конкурса за длъжността „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия, според който заинтересованото лице Румен Петров е класиран на 3-то място, а жалбоподателят Пламен Петков е класиран на 4-то място; изготвено е и мотивирано становище на конкурсната комисия. От документите, приложени към заявленията за участие в конкурса се установява, че и двамата кандидати имат оценка „много добра“ от проведените атестации. От Комисията по професионална етика и превенция на корупцията към ВСС са изготвени становища относно притежаваните нравствени качества, като в становищата за Пламен Димитров Петков и Румен Петров Петров са дадени заключения, че кандидатите притежават необходимите нравствени качества за заемане на длъжността, за която кандидатстват.

Въз основа на мотивирано предложение на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи от заседание на 25.07.2013г., ВСС е взел решенията по т. по т. 3.3 и т. 3.4, с първото от които е повишил Румен Петров Петров – съдия в Окръжен съд гр. Пловдив, с ранг „съдия във ВКС/ВАС“, в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия, а с второто е прекратил гласуването, поради попълване на местата за длъжността „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия.

От правна страна, регламентацията на конкурса за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт, се съдържа в раздел II а от глава десета на Закона за съдебната власт. В чл. 189, ал. 1 ЗСВ е предвидено, че свободните длъжности в съдилищата, прокуратурите и следствените органи се обявяват от ВСС по реда на чл. 179 поотделно за всеки орган на съдебната власт, и се заемат след конкурс, който се провежда чрез събеседване. В чл. 189, ал. 4 ЗСВ е предвидено, че конкурсът се провежда от определени от ВСС конкурсни комисии, като в тази алинея и следващите до ал. 8 са регламентирани правила за определяне на комисиите. В чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ е предвидено, че конкурсната комисия провежда

конкурса чрез събеседване с кандидатите за повишаване в длъжност или преместване по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, а в изречение второ е предвидено, че при определяне на резултата на всеки кандидат се вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестации, въз основа на които се прави обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества. Според ал. 2 на чл. 192 ЗСВ конкурсната комисия изготвя протокол за класиране на кандидатите заедно с мотивирано становище, а според ал. 3, конкурсната комисия изпраща резултатите от класирането заедно с цялата конкурсна документация и протокол / стенограма/ от проведеното събеседване на ВСС. В ал. 4 на същия член е предвидено, че комисията "Професионална етика и превенция на корупцията" /ПЕПК/ на ВСС извършва преценка за притежаваните нравствени качества от първите трима кандидати за всяка длъжност и изготвя становище за всеки кандидат въз основа на документите, представени от кандидата, и документите, съдържащи се в кадровото дело, относно резултатите от проверките на Инспектората към ВСС, поощренията и наказанията, сигналите за нарушение на правилата за професионална етика на съдиите, прокурорите и следователите.

Според чл. 193, ал. 1 ЗСВ резултатите от класирането на кандидатите заедно с цялата конкурсна документация и със становището на комисия "ПЕПК" се предоставят на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи, която съгласно ал. 2 внася във ВСС мотивирано предложение за повишаване или за преместване на кандидатите, класирани на първо място за длъжностите в съответните органи на съдебната власт. Съгласно чл. 193, ал. 3 ЗСВ Висшият съдебен съвет приема решение за повишаване или за преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането до попълване на местата, като според ал. 4, при приемането на това решение ВСС проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, както и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества.

От анализа на събраните доказателства по делото се налага извода, че двете оспорени решения на ВСС са взети от компетентен орган, при спазване на предвидените процесуални правила и на материалния закон, както и на целта на закона. По същество оплакването, което се обосновава в жалбата на Пламен Петков е свързано с оценяването на кандидатите и в частност – оценяването на заинтересованото лице Румен Петров и на самия жалбоподател, съответно класирани от конкурсната комисия на трето и четвърто място, както и с липсата на обсъждане от страна на ВСС на проведеното от конкурсната комисия оценяване и допълнителна

преценка на притежаваните от тези двама кандидати професионални качества. В конкретния случай и двамата обсъждани кандидати / съответно жалбоподател и заинтересовано лице в настоящото производство/ имат много добри оценки от предишни атестирания, поради което очевидно разликата в общите им оценки за притежаваните от тях професионални качества /5,82 на жалбоподателя Пламен Петков и 5,83 на заинтересованото лице Румен Петров/ се дължи на поставените им оценки от събеседването. Това ясно се вижда и от протокола за резултатите от проведеното на 09.07.2013г. събеседване с кандидатите за участие в конкурса за повишаване в длъжност и преместване за заемане на длъжността „съдия“ във ВКС – наказателна колегия, в който в отделни графи са посочени: 1. петте отделни оценки на всеки кандидат, съобразно индивидуалните протоколи на всеки от членовете на конкурсната комисия; 2. средноаритметичната оценка от събеседването, получена от индивидуалните оценки; 3. словесната оценка от периодичното атестиране – „много добра“ за двамата обсъждани кандидати; 4. цифровата оценка от последното периодично атестиране – „6.00“ за двамата обсъждани кандидати; 5. обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества, формирана като средноаритметична величина от средноаритметичната оценка от събеседването и от цифровата оценка от последното периодично атестиране.

В изготвеното от конкурсната комисия мотивирано становище са изложени обстоятелствата, които са отчетени при определяне на оценките от събеседването. Комисията е посочила, че е взела своите решения след провеждане на свободен разговор по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, отнасящи се до въззивното и касационното производство; на кандидатите са поставяни въпроси, касаещи техния професионален опит и делови качества, теоретични и практически познания в областта на наказателното право и процес, тълкувателната дейност на ВКС; при формулиране на въпросите е целена проверка на способността на кандидатите за боравят с нормативните актове, да вземат решения и да ги аргументират, както и да се прецени тяхната обща правна култура. В становището е изложено също, че задаваните въпроси са целяли установяване на: общата професионална компетентност и квалификация в областта на наказателното право, придобити на основата на практически опит; аналитичност, умение за концентриране върху конкретния поставен въпрос; бързина на реакцията при отговора на конкретен въпрос; ясен юридически език; обща езикова култура; обща правна култура.

От съдържанието на индивидуалните работни протоколи на членовете на конкурсната комисия е видно, че в тях са предвидени отделни графи за

поставяне на отделни оценки на всеки от кандидатите и съответно са поставени такива оценки, по следните критерии: 1. практически познания в областта на материалното и процесуалното право; 2. способност за боравене с нормативни актове, за извличане от тях на необходимата информация, -за вземане на решения и тяхното аргументиране; 3. ниво на обща правна култура; 4. професионален опит и делови качества. Средноаритметичната оценка от събеседването е формирана от оценките по всеки от тези критерии.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите, в частност – неговото и това на Румен Петров, са неоснователни. В приложимите разпоредби на ЗСВ не са регламентирани други изисквания към събеседването, освен това по чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ - събеседването с кандидатите да е по практически въпроси, свързани с прилагането на законите. Доколкото изискването на закона е за провеждане на събеседване, а не изпит, то следва да се приеме, че това означава провеждане на разговор в свободна форма /събеседване/, без предварително зададени теми и въпросници и поради това че в крайна сметка целта на събеседването е комисията да получи информация относно професионалните качества на съответния кандидат, то това събеседване несъмнено допуска задаването на въпроси от страна на членовете на комисията към кандидатите. Доколкото изискването на закона е за провеждането на събеседването по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, това означава, че към кандидатите не следва да бъдат задавани чисто теоретични въпроси, нито такива, които нямат практическа насоченост. Освен това, въпреки че в посочената законова разпоредба не съществува изискване практическите въпроси да са свързани с прилагането на законите / несъмнено се има предвид прилагането и на други нормативни актове/ от определена област на правото, то подобно изискване безспорно се извежда като се вземе предвид каква е целта на провеждания конкурс, елемент от който е събеседването с кандидатите, а именно – на вакантните длъжности да бъдат назначени кандидатите, които имат най-добрите професионални качества в тази област на правото, с която е свързана работата на длъжността, за която се провежда конкурса. За конкретния случай това означава, че въпросите, които конкурсната комисия е следвало да задава на кандидатите, следва да са от областта на наказателното материално и процесуално право. Подобни указания за провеждането на събеседването са дадени в Правилата – чл. 39, ал. 1, 3 и 4, а критерии за оценяването са посочени в чл. 40, ал. 1, в съответствие с които в случая са съставени отделните графите за поставяне на оценки по отделните критерии /изброени по-горе/.

От съдържанието на приложеното по делото заверено копие на протокола /стенограмата/ от проведеното събеседване е видно, че темите и свързаните с тях въпроси към кандидатите, включително към страните по настоящото дело Пламен Димитров Петков и Румен Петров Петров, в една част са еднотипни /относно мотивацията за кандидатстване за длъжността, относно правомощията на касационната инстанция в определени хипотези/, а в друга част се различават, като и при двамата кандидати част от въпросите са изведени от съдържанието на съдебните актове, изготвени от съответния кандидат, които са предоставени на комисията за обсъждане. Сложността на поставените на кандидатите въпроси, тяхната относимост, значимост и т.н. в практиката на съдия във ВКС - наказателно отделение от една страна, а от друга – правилността на дадените отговори, показаните правни познания, както от теоретична, така и от практична гледна точка, умението на всеки кандидат да построява в логическа последователност дадените от него отговори по определена тема и т.н., са все въпроси, за чието разрешаване са необходими специални знания по наказателно материално и процесуално право, каквито настоящият състав на Върховния административен съд, шесто отделение, не притежава в необходимия обем. Въпреки това от съдържанието на въпросите се установява, че комисията не е излязла извън рамките, които са очертани в чл. 192, ал. 2, изречение първо ЗСВ – проведено е събеседване под формата на свободен разговор, от комисията са задавани въпроси, които са свързани с практическо прилагане на нормативни актове от областта на наказателното право. Задаването на въпросите, свързани с професионалния опит на кандидатите в областта на наказателното право, както и мотивацията им за кандидатстване за длъжността, не нарушава изискването на чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ, тъй като информацията, която комисията получава от отговорите на тези въпроси има значение за преценката относно притежаваните от кандидатите професионални качества, които несъмнено се формират не само от теоретичната подготовка на кандидата, но и от придобитите познания и умения в резултат на практическия опит на същия.

От протокола от събеседването не може да се направи обоснован извод за нарушение на законовите изисквания по чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ при провеждане на събеседването със страните по настоящото дело - жалбоподателя и заинтересованото лице. При провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите от конкурсната комисия не може напълно да се игнорира субективния елемент, съпътстващ всеки оценъчен процес, но доколкото в закона има очертани рамки на събеседването, то преценката за спазване на законовите изисквания следва да бъде направена именно въз основа на преценката за спазването

на тази законова рамка. Както се посочи по-горе, в случая не може да се направи обоснован извод за нарушение на законовите изисквания за провеждане на събеседването. Твърдението на жалбоподателя за наличие на субективен елемент при оценяването не е обосновано, а е само бланкетно. Доколкото обаче при оценяване от подобен вид винаги е възможно да се допусне субективна преценка, то това, по общо правило, се отнася в еднаква степен за всички оценявани лица, т.е. в случая субективният елемент е възможен, както за жалбоподателя, така и за заинтересованото лице.

Не може да бъде възприето за правилно становището на жалбоподателя, че разликата от една стотна между неговата обща оценка и тази на заинтересованото лице, се дължи именно на субективните фактори при оценяването. Както подробно се изложи по-горе, тази разлика в общите оценки на двамата кандидати е формирана в резултат на чисто аритметичните изчисления, които са извършени, за да се формира обща оценка на професионалните качества на кандидата, съобразно правилата, предвидени в чл. 192, ал. 1 ЗСВ. Оценките от последните периодични атестации на кандидати са влезли в сила и тяхното участие при формиране на общата оценка е еднакво за двамата кандидати. Крайната оценка от събеседването е формирана от индивидуалните оценки на членовете на комисията. От индивидуалните оценки в случая е видно, че и за двамата кандидати съществуват разлики в оценяването от различните членове, като тези разлики са, съответно - за жалбоподателя Пламен Петков в диапазона от 6.00 до 5,25 /т.е. с 0,75/, а за заинтересованото лице Румен Петров - в диапазона от 5,75 до 5,38 /т.е. с 0,38/. При тези данни и без наличието на каквито и да било конкретни факти, на които да се основава оплакването на жалбоподателя, не може да се направи обоснован извод за допускане на преднамерен и целенасочен субективизъм при неговото оценяване и това на заинтересованото лице.

С оглед изложените съображения, неоснователно е също оплакването на жалбоподателя, че ВСС не се е съобразил с изискванията, заложи в чл. 40 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. Формирането на общата оценка на кандидатите е направено именно по посочените правила, въпреки че същите нямат силата на нормативен акт, предвид липсата на нормотворческа компетентност на Висшия съдебен съвет след отмяната на чл. 192в ЗСВ с решение № 10 от 15.11.2011г. по конст. дело № 6/2011г. на Конституционния съд на Република България.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с оценяването му и това на заинтересованото лице представляват по естеството си несъгласие с

преценката на професионалните им качества. Поставената от комисията оценка обаче не подлежи на съдебен контрол, тъй като не представлява административна дейност. Провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите представляват част от производството по провеждане на конкурса за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. В закона не е предвидена изрична възможност при преценката за законосъобразност на решенията на ВСС, взети в резултат на проведеното конкурсно производство, да бъде извършвана и проверка на правилността на оценката от събеседването с кандидатите. Такова правомощие на съда не може и да бъде изведено от приложимите разпоредби на ЗСВ.

Не може да бъде споделено становището на жалбоподателя, че предвид незначителната разлика в неговата оценка и тази на заинтересованото лице Висшият съдебен съвет е бил длъжен да проведе допълнително обсъждане на притежаваните от тези двама кандидати професионални качества. В чл. 192, ал. 1 ЗСВ ясно е предвидено, че общата оценка за притежаваните от кандидата професионални качества се прави като се вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестации, а съгласно чл. 193, ал. 3 ЗСВ Висшият съдебен съвет приема решение за повишаване или за преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането до попълване на местата. Предвиденото в ал. 4 на чл. 193 ЗСВ изискване според което при приемането на решението по ал. 3 Висшият съдебен съвет проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, както и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества, не налага изискване за излагане на допълнителни мотиви от ВСС при гласуване на решението. Поради това, че решенията на ВСС за повишаване или преместване се вземат с тайно гласуване, то относно мотивите на тези решения важат правилата по чл. 34, ал. 3 ЗСВ, в които е предвидено, че за мотиви на решение на ВСС, прието с тайно гласуване, с което не се приема направено предложение, се смятат изказаните от членовете на ВСС отрицателни становища, ако има такива; за мотиви на решение на ВСС, с което се приема направено предложение, се смятат съображенията на вносителя на предложението. В конкретния случай, с решението по т. 3.3. от протокол № 32 от 26.07.2013г. на ВСС е прието предложението по чл. 193, ал. 2 ЗСВ на вносителя - Комисията по предложенията и атестиране, за гласуване на кандидатите по поредността на класирането, затова за мотиви на решението на ВСС се считат мотивите на вносителя. Независимо от незначителната разликата в оценките на кандидатите, класиране на трето и четвърто място в конкурса за съдия във ВКС - наказателна колегия, тази разлика съществува и след

като ВСС е приел предложението на вносителя, то за ВСС не съществува задължение да излага допълнителни мотиви към решението си. Несъмнено, поради малката разлика в оценките или поради каквато и да е друга причина, всеки от членовете на ВСС би могъл да се изкаже преди провеждане на гласуването, като изрази положително или отрицателно становище за определен кандидат във връзка с неговите професионални и/или нравствени качества или съответствието на кандидатурата с останалите изисквания по чл. 162 и 164 ЗСВ. Възможността за изказвания обаче не представлява задължение за членовете на ВСС, а ВСС като колективен орган няма нормативно определено задължение да мотивира отделно решенията си, когато приема предложението на вносителя. Отделно от това стои въпросът дали мотивите на вносителя /възприети и от ВСС по правилото на чл. 34, ал. 3, изр. второ ЗСВ/ обосновават законосъобразност на взетото от ВСС решение, което следва да бъде преценявано във всеки конкретен случай на основанията по чл. 146 АПК.

Оплакването на жалбоподателя, че на заседанието на 26.07.2013г. на ВСС не е обсъдено депозираното преди това от него възражение до Комисията по предложенията и атестирането /наречено „заявление“, заведено с вх. № 11-06-718/18.07.2013г./ и с това е допуснато нарушение на процедурата, е неоснователно. Същността на подадената от Пламен Петков молба се свежда до искане от КПА при изготвяне на мотивираното си предложение до ВСС по чл. 43, ал. 2 от Правилата да вземе предвид и критериите по чл. 237, ал. 1 ЗСВ. Това искане е обсъдено от Комисията по предложенията и атестирането, проведено на 25.07.2013г. и е оставено без уважение, по съображения, че мотивираното предложение на комисията се изготвя въз основа на класирането на кандидатите съгласно чл. 192, ал. 1 ЗСВ. Във връзка с това оплакване на жалбоподателя следва да се отбележи, че в случая няма основание при подреждането на кандидатите в конкурса да бъде правена преценка съобразно критериите по чл. 237, ал. 1 ЗСВ - за старшинство на съдии, прокурори и следователи съобразно заеманата длъжност, ранг, продължителността на прослуженото време на същата длъжност и на други длъжности като съдия, прокурор или следовател. В разписаните в ЗСВ правила относно провеждане на конкурси за преместване или повишаване в длъжност на съдии, прокурори и следователи не е предвидена възможност за прилагане на тези критерии при класирането на кандидатите /нито като основен критерий, нито като допълнителен критерия при равни общи оценки/. Поради това, въвеждането на такъв критерий за класиране на кандидатите с чл. 42, ал. 1 от Правилата по своята същност представлява първична правна регламентация на отношенията, свързани с оценяването на кандидатите при провеждане на конкурси за преместване или повишаване в длъжност,

респективно – за провеждане на тези конкурси, с каквото правомощие Висшият съдебен съвет не разполага, както не разполага, предвид цитираното по-горе решение на Конституционния съд по конст. дело № 6/2011г. и с подзаконова нормотворческа компетентност в тази област. Отделно от това стои въпросът, че в конкретния случай и не е налице хипотезата, предвидена в чл. 42, ал. 1 от Правилата за прилагане на критериите по чл. 237, ал. 1 ЗСВ /няколко кандидата за една длъжност да имат еднаква обща оценка от конкурса/, тъй като между жалбоподателя и заинтересованото лице съществува разлика, макар и от една стотна, и тази разлика е формирана при определяне на общата оценка, съобразно правилата на чл. 192, ал. 1 ЗСВ.

Гласуването от ВСС е проведено при спазване на изискването по чл. 193, ал. 3 ЗСВ - по поредността на класирането на кандидатите и поради това че заинтересованото лице Румен Петров е класиран преди жалбоподателя Пламен Петков, то именно Румен Петров е назначен на третата свободна длъжност „съдия“ във Върховния касационен съд – наказателна колегия с решението по т. 3.3 от заседанието по протокол № 32 на 26.07.2013г. и предвид изчерпване на местата за тази длъжност, с решението по т. 3.4 от същия протокол ВСС е прекратил гласуването.

По изложените съображения настоящият състав на Върховния административен съд, намира, че оспорените решения на ВСС са законосъобразни, а подадена жалба против тях е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на заинтересованото лице за присъждане на направените разноски е основателно. От доказателствата по делото се установяват направени разноски в размер на 400 лв. за изплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 39363 от 07.10.2013г., които следва да бъдат присъдени. В представения списък на направените разноски са посочени транспортни разходи в размер на 120 лв. /2х60 лв./, като е представен и фискален бон от 01.12.2013г. за закупено гориво – бензин А95, на стойност 60 лв. От това доказателство не може да се установи, че от заинтересованото лице са направени транспортни разходи, свързани с настоящото дело, поради което няма основание за възлагане на разноски за път в размер на сумата от 60 лв. съгласно представения фискален бон, нито в претендирания размер от 120 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, вр. чл. 197, ал. 3 ЗСВ Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Пламен Димитров Петков от гр. София против решението на Висшия съдебен съвет по т. 3.3 на протокол № 32 от 26.07.2013 г. на ВСС, с което на основание чл. 160 ЗСВ Румен Петров Петров – съдия в Окръжен съд гр. Пловдив, с ранг „съдия във ВКС/ВАС“ е повишен в длъжност „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС/ВАС“, като и против решението по т. 3.4 на протокол № 32 от 26.07.2013 г., с което ВСС, на основание чл. 193, ал. 3 ЗСВ е прекратил гласуването, поради попълване на местата за длъжността „съдия“ във Върховен касационен съд – наказателна колегия.

ОСЪЖДА Пламен Димитров Петков от гр. София, жк „Младост – 3“, бл. 374, вх. 1, ап. 22, да заплати на Румен Петров Петров от гр. Пловдив, бул. „Шести септември“ № 167, каб. № 307, сумата 400 лв. /четиристотин лева/, представляваща направените разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Милка Панчева
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Наталия Марчева
/п/ Атанаска Дишева

А.Д.